

Virago

Star

NUMMER 3

september 2005, jaargang 11

SEPTEMBER

- 9 t/m 11 **Het Nationale Feestweekend**
25 **Regio 4 toerrit** vanaf café Lieftinck in Muiderberg. Vertrek 10.00 uur en om 13.00 uur Regiocalé

WEET JE IETS VOOR DE AGENDA?? LAAT HET DE REDACTIE EN DUS DE LEDEN WETEN!

REGIOCAFÉS

- Regio 1/2 Groningen, Friesland en Drente**
Elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Berend Botje, Stationsweg 13 te Zuidlaren.
- Regio 3 Overijssel, Gelderland en Flevoland**
Elke laatste zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in ons eigen clubhuis 't Schuurke bij Jan en Ans Teunissen achter het huis aan de Klaverdijk 4, 7021 HJ Zelhem.
- Regio 4 Utrecht en Noord-Holland**
Elke 4e zondag v/d maand vanaf 13.00 uur in Café Lieftinck aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg.
- Regio 5 Zuid-Holland en Zeeland**
Elke 1e en 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij Café Restaurant Landzicht, Verlaatsweg 5 te Zoeterwoude.
- Regio 6 Noord-Brabant en Limburg**
Elke 1e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Herberg De Zwaan, Mgr. v. Oorschotstraat 2 te Heeswijk-Dinther en elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Piet de Wit, Markt 13 te Asten.

MOTORFIETS EN BERIJDER VERGRIJZEN

Nederland telt ruim een half miljoen motorfietsen, bijna een derde meer dan in 2000 en bijna viermaal zoveel als in 1990. De motorrijder en zijn motor zijn gemiddeld een stuk ouder dan vijf jaar geleden.

In 2005 is nog maar 10 procent van alle motorbezitters jonger dan 30 jaar, in 2000 was dat nog 20 procent. De helft van alle motorbezitters is tussen 40 en 60 jaar.

Niet alleen wordt de motorbezitter gemiddeld ouder, ook het park motorfietsen vergrijsst. In 2005 is 44 procent van alle motorfietsen 15 jaar of ouder. In 2000 was dat nog 33 procent. Motorrijders hebben een duidelijke voorkeur voor motoren met een cilinderinhoud tussen 500 en 750 cc. Ruim 40 procent van de motoren valt in deze klasse. Het aandeel van de hogere inhoudsklassen (751 cc en meer) neemt de laatste jaren wel toe.

Bron: Centraal Bureau voor de Statistiek

Hij rijdt weer. Wie rijdt er weer? Mijn Wildstar. Er zit weer een nieuwe tank op. In ons vorige "van de redactie" heb ik beschreven hoe de inhoud van mijn brandstof tank kleiner was geworden. Ik toen met mijn motor naar mijn dealer gegaan die hem graag wilde houden om te kijken of de ont-luchting slang niet per ongeluk dicht gedrukt zit. De tank is er ruim een jaar geleden af geweest in verband met de modificatie van de versnellingsbak. Helaas was ik er niet bij maar volgens de monteurs zat de slang goed. Het moet aan de vuldop gelegen hebben was hun reactie. Maar wat nu, ik wil een nieuwe tank. Dat moet Yamaha uit-maken. Dus werd de tank naar Yamaha opgestuurd. Daar heeft men de tank grondig bekeken, Vacuüm proberen te zuigen maar er gebeurde niets. De ventilatie werkt prima. De vuldop mankeert niets. Het moet aan de ont-luchting slang gelegen hebben. Ok, maar wat nu, ik wil wel een nieuwe tank. Dat is goed maar dan moet ik wel 25% van de inkoop prijs betalen of wel 117 euro. Ik was hier niet blij mee, maar vooruit dan maar. Ik wil rijden. De originele tankdop zou er weer op gaan want daar mankeerde per slot van

rekening niets aan. Na enige tijd stond de Wildstar weer gereed bij mijn dealer maar wel met 2 sleutels. Waarom 2 sleutels vroeg ik. Omdat er ook een nieuwe vuldop bij geleverd is. Niet nodig volgens Yamaha. Dat begreep mijn dealer niet, het had aan de dop gelegen volgens hun. Maar toch wil ik mijn eigen dop er op. Zo gezegd, zo gedaan.

Tot op heden nog geen problemen gehad met de tank. Toch begrijp ik het een en ander niet. Ik wordt een beetje heen en weer geslingerd in een soort welles nietes spelletje tussen mijn dealer en Yamaha. De dealer zegt dat het de dop is en Yamaha de ont-luchting slang. Lekker is dat. Ondertussen heb ik wel die 117 euro moeten betalen plus nog eens een half uur arbeidsloon (ex BTW). Alsof ik er iets aan kan doen dat die tank vacuüm zuigt. Omdat de dealer en Yamaha het dus niet met elkaar eens zijn en ik de l... ben heb ik Yamaha gevraagd een oplossing te verzinnen waarin ik volledig schadeloos zou worden gesteld.

Redactie Rob

Sluitingsdatum voor kopij: 15 november 2005

In principe kan van deze datum NIET worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactieleden zijn:
Rob en Daniëlle Blokker

Op zaterdag 9 juli werd de Witte Wieventocht, de nachtrit van de Road Wolves gereden. Het lag in de bedoeling om onderweg nog een activiteit te houden, maar omdat er onvoldoende voorinschrijvingen waren werd daar van afgezien, het zou anders te duur worden.

Degenen die er wel geweest zijn kregen een mooie rit door de nachtelijke Achterhoek voorgeschoteld, hier en daar vloog er ook nog een wit wief voorbij. Het schijnt dat Anton, Tiny en Paul Schot op de terugweg een helboel witte Wieven gezien hebben, maar dat heb ik alleen maar van naderen gehoord.

Om 22.00 uur reed (bijna) de hele groep weg. Ja echt bijna, Ronald en Zora wilden wegrijden, maar bleven staan op het moment dat Ronald naar de 1 schakelde.

Gelukkig werd Jan ingehaald, zodat hij nog even naar huis kon om te kijken of het zo snel te verhelpen was. Dit kon wel verholpen worden, maar niet snel, dus hebben Ronald en Zora op de 920 de rit gereden. Het was een rit van ongeveer 100 km. Over de donkere nachtelijke Achterhoekse landweggetjes, dat daarbij van alles kan gebeuren is wel gebleken. Het was mooi weer, maar toch werd er op verschillende plaatsen geflitst, of dat nu onweer was of de politie of nog iets anders, een wit wief????? misschien, wie zal het zeggen. Dat er echte landweggetjes bij waren bleek ook wel, het gras groeide tussen de klinkers, deze weg zou vermeden worden als het geregend had. In Zutphen op het industrie terrein heb ik de groep opgewacht met koffie, thee en koekjes, dat werd geloof ik wel op prijs gesteld. Na een half uurtje ging de tocht weer verder.

Bij Doetinchem heb ik de groep nog even weer opge-wacht, dat was wel heel erg gaaf, ik hoorde de motoren ronken en dacht dus dat ze er bijna waren, het duurde echter nog ruim 5 minuten voor ze er echt waren. Ik heb daar nog geprobeerd om foto's te maken, maar die zijn niet gelukt. Van daaruit ging het verder, op een gegeven moment rechts, en dan de eerst volgende weer rechts, WOWWWWWW wat is dat? UUU- UUUUUUUUUUUUU dit lag er donderdag avond toch echt niet. We hadden donderdag avond de route nog een keer gereden, niets aan de hand. Wordt dezelfde route zaterdag-nacht gereden, komen ze in een grindbak terecht, even rechtdoor rijden en verderop afslaan had ook al geen zin, want ook daar was het een grindbak. De route werd dus erg langzaam vervolgd, zelf ging ik eerst nog even tanken en ben toen binnendoor naar huis gereden, ben ik vlak bij huis, kom ik weer achter de groep te rijden. Zo zijn we

met elkaar weer thuis gekomen.

Na nog wat gedronken te hebben gingen, Anton, Tiny en Paul naar huis, ook Elly stapte uiteindelijk in haar auto en Jan Pijffers, stapte weer op z'n motor en gingen huiswaarts. Anja en Jan, Rinze en Hanna en Atie, zochten uit eindelijk in de verschillende caravans en het Schuurke hun slaappleatsen op en Jan en ik doken ons eigen bed in. De volgende dag, na het ontbijt vervolgde een ieder zijn of haar weg.

Voor iedereen die er dit jaar niet bij was, kom nou volgend jaar wel, want degenen die er waren, zijn ontzettend nieuwsgierig naar de activiteit, maar die laten we mooi staan voor volgend jaar.

Groetjes en tot de volgende Witte Wieven rit.

Ans Teunissen

ROADRATS TOERRIT HAARGEIN

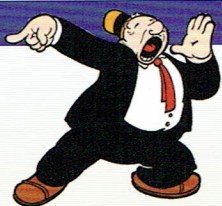
De laatste rit van de RoadRats is weer in zicht. Op 25 september verrijden we deze rit vanuit café Lief tinck in Muiderberg. We starten weer om 10.00 uur 's ochtends, zoals inmiddels gebruikelijk is. Omdat de rit vorig jaar zo uit de hand gelopen is, maar toch door de meeste rijders goed is bevallen, laten we hem nu weer uit de hand lopen met dit verschil dat we nu van tevoren aangeven dat we niet om 13.00 uur terug zijn. Dus onderweg stoppen we ergens voor een bak- kie en een hapje.

We hebben een rit in gedachten in de buurt van Haarzuilens en omdat enkele leden uit Nieuwegein hebben gevraagd of we ook in die buurt wel eens komen, gaan we ook daar langs. Zo slaan we twee vliegen in één klap: Haarzuilens en Nieuwegein. Na afloop komen we weer terug bij Lief tinck, maar hoe

laat dit zal zijn is nog niet bekend omdat we de rit op dit moment (12 augustus) nog niet hebben voorgereden. Dit jaar doen we dat maar wel zodat we niet, net als vorig jaar, verdwalen en het heft uit handen moeten geven aan leden die zelf nog een rondje (overigens wel een mooi rondje) toevoegen.

In de week van 18 september krijgen alle RoadRats en alle regiovertegenwoordigers in de RoadRats mail lijst nog een mail waarin meer details zullen staan. Ook op de site zullen deze gegevens worden geplaatst. Dus tot 25 september, of eigenlijk tot 24 september, heb je de tijd om te bedenken dat je deze laatste rit van het jaar NIET wilt missen! Tot de 25ste september!

Het RoadRats team

DE WIMPIE TOUR 2005

Het was zaterdag 4 juni. Gauw m'n motor gepakt en na het werk gegeten, omgekleed en op

naar Putte. Daar werden we gastvrij onthaald door Koosje (wiskey-girl) en Peter (tequila-rijder).

De spullen van de motor af en de vakantie kon beginnen. Wim en Han waren er al, die waren er vrijdag al aangekomen, dus werd het weer ouderwets gezellig. Zondag op tijd uit de veren, Koosje verwende ons alle met een uitgebreid bikersontbijt en het was tijd om de spullen op de motoren vast te maken. Wat gebeurde er toen... Tot onze verbazing, toen alle motors gepakt waren, stond Rein z'n motor met een .. jawel een lege achter band. "Ik vond hem al zwaar achteruit gaan", zei hij, maar ja wat nu? Eerst nog geprobeerd om hem op te pompen, maar dat hielp niks. Toen nog wat zaken afgelopen in Putte, maar die zaken die wij moesten hebben waren natuurlijk niet open. "Gaan jullie maar vast, dan komen wij wel wat later in Engeland". Maar de rest van de groep wou daar niks van weten. Samen uit, samen thuis werd er gezegd. Dus onze "nieuwe Tour-operator" Han ging de boot bellen en zetten de tickets om naar maandag, dat was geen probleem. Alles goed en wel, er moest natuurlijk nog wel boodschappen gedaan worden, hier had niemand op gerekend. Met z'n allen Putte ingegaan en de nodige boodschappen gehaald, en natuurlijk de plaatselijke kroegjes van binnen bekeken.

Maandag werden de motors opnieuw gepakt, en Peter wist in de buurt een bandenspecialist die ook motorbanden op voorraad hadden. We werden daar heel snel en vriendelijk geholpen en binnen 3 kwartier stonden we weer buiten, op naar de boot in Duinkerken... de reis kon beginnen. We waren ruim op tijd bij de boot, en nadat de motoren waren ingescheept, gingen we wat eten. Omdat wij een van de eerste op de boot waren, stonden er bij het eten geen wachtrijen, dus we hadden ons hapje en drankje al snel op.

In plaats van 1 uur deed de boot er 2 uur over om naar de overkant te komen, dit was niet gepland, want we moesten nog een heel stuk rijden. Net onder London zijn we in een hotel gedoken, in Meanstone. In dit hotel zijn de Wimpie's geboren.

Ze hadden daar niet eens een bar, geen restaurant, niks. Maar naast het hotel hadden ze zo'n winkelcentrum, met een Wimpie-hamburger tent, net zoiets als de McDonalds. Dus daar zaten wij, geen bier, geen whisky, alleen frisdrank. Tot dat Rein een helder moment kreeg. "Ik heb nog een fles Barcardi, wie lust er wat?" Nou bijna iedereen natuurlijk. Toen ging hij de fles maar even halen, en een fles cola en hij heeft onderweg ook nog ijsblokjes gescoord. In Engeland zijn ze heel streng wat betreft drinken in het openbaar, dus je begrijpt, dit moest stiekum worden ingeschonken. In een Wimpie-beker met klein beetje cola. Zo zijn de Wimpie's ontstaan. Maar ook deze fles raakte een keer op, wat

nu? Gelukkig hadden Koosje en Peter ook nog een fles en die zijn we soldaat wezen

maken op hun kamer. De andere dag, de motoren stonden er gelukkig nog, moesten we nog een aardig stukje rijden, want we waren uitgenodigd door Stella en Alan. Rein die bekend is met het links rijden, reed het eerste stuk van de snelweg voorop, om wat kilometers te maken. En het laatste stuk gingen we binnendoor. We hadden afgesproken dat wanneer we op een bepaalde plek waren om even te bellen, dan zou Alan ons tegemoet komen rijden om ons voor te gaan in die dorpjes, anders zouden we het toch niet vinden. Zogezegd zogedaan. Bij Stella en Alan was het prima geregeld, en s' avonds namen we ze mee uiteten in een luxe restaurant. En bij thuiskomst stonden de nodige biertjes en natuurlijk de Wimpie's te wachten. De andere dag zijn we met z'n allen een stukje wezen rijden. Met Alan voorop zijn we op hele mooie plekjes geweest. Na het rijden even boodschappen gehaald voor de BBQ. En het was natuurlijk weer gezellig tot in de late, vroege uurtjes. De volgende dag heeft Alan ons een heel stuk weggebracht (hij moest zeker zijn dat we weg waren), en bij de Outriders werden we als helden binnengehaald. Omdat wij er donderdag al waren (dit kwam omdat Peter had beloofd te helpen) werd er voor die avond ook nog van alles geregeld. We waren niet de enige die een dag te vroeg waren. De Blokkertjes kwamen ook op donderdag binnen. Maar we hadden een

probleem. De drank was op, wat nu ? Na veel denkwerk kwamen op het een idee: Laten we Antoinette bellen, die komen morgen, als ze ruimte hebben kunnen als ze willen drank meenemen. Rein gooiden al zijn charmes in de strijd en ging Antoinette bellen. 'Geen probleem zei ze, ik regel wel wat'. Nou, dacht Han, wat Rein kan, kan ik ook, ik bel Piet en Walter, dan ik heb dubbele kans. Maar die twee waren samen en hadden het probleem niet echt begrepen, dus Han z'n bestelling kwam maar 1 keer door in plaats 2 keer. Vrijdagmiddag kwam de rest van de Hollanders binnen, wij zaten met smart op ze te wachten. Jawel daar kwam Toon met Antoinette, met de drank gelukkig. God zij dank, we hadden weer drank. Dus je begrijpt, s'avonds werden de nodige Wimpie's gedronken. Er was een grote op komst van de Hollanders.

Zaterdag was er natuurlijk een tourrit, deze heb ik niet meegereden, we hadden al de nodige kilometers gemaakt, en we wilde gewoon wat relaxen.

s' Avonds was er groot feest met alles er op en er aan, met natuurlijk als je de Outriders kent, een striptease show.

Dit werd wel van tevoren gezegd, zodat eventuele kinderen (of jij zelf) naar buiten konden

gaan.

Toen was het de beurt voor de heren, en zoals bijen naar honing vliegen, vlogen de kerels naar het podium.

Jawel natuurlijk was er weer een Nederlander die het podium op moest, deze had het al gauw gezien, voor dat je wat kon zeggen was hij al weer van het podium af. Ze had zeker knoflook gegeten. Zondag was het eigenlijk weer tijd om de tentjes op te breken, de een nog duffer als de ander maar ja. Tijdens het ontbijt kwam Geoff naar ons toe, 'Jullie blijven toch nog wel voor de after-party?'. We keken elkaar aan van, ja wat nu? We hadden toch geen plannen, dus een dag langer

blijven is wel gezellig, Zo gezegd zo gedaan. Lekker hoefden we de tentjes nog niet op te breken. De rest van de Hollanders vonden het maar raar, 'Moeten jullie je tentjes niet opbreken?'

'Nee, wij blijven hier nog', 'O gezellig, jammer dat wij de boot moeten halen'. Nadat de meeste gedag gezegd te hebben, gingen de Hollanders, onder muzikale begeleiding van het Wimpie koor, naar huis. Nog even geholpen met opruimen. En toen was het tijd voor de After-party. Dit was erg gezellig tot in de "vroegere uurtjes". Ook waren we uitgenodigd om de volgende dag verder met hun mee te gaan. Dit hebben we helaas af moeten zeggen, Wim had last van z'n rug en wou liever op het vaste land zijn, voor als het helemaal slechter werd, dan ben je zo weer thuis.

Achteraf hebben we geen spijt gehad, want zo als de meeste wel weten is er een lid van de Outriders in de nacht van maandag op dinsdag overleden. Dit had dan de vakantie verpest, voor hun heeft de Rally toch een rare bijmaak. Dus wij gingen naar het vaste land. Onze Touroperator Han kon de boot

weer makkelijk ver-
zetten naar maan-
dag. En dus gingen
wij, nu met z'n zeve-
nen, naar de boot,

op naar Frankrijk. Eenmaal op het vasteland reed Walter voorop, dit was zijn terrein. We zijn met z'n alle nog in een dorpje in België geweest. Als je zelf niet bij bent geweest geloof je het misschien niet, maar het is echt waar. Bijna alles kon, we zaten in een hotel, die eigenaren woonden ernaast, het hotel werd voor ons geopend. Wc in de kast. En als je gebruik wou maken van de bar moest je het zelf opschrijven. De balkons stonden met elkaar in verbinding, dus we hadden een mega terras. En daar hebben we ook gebruik van gemaakt, we hadden nog diverse drank in onze tassen en natuurlijk de nodige Wimpie's. Nu werd ook het plan gemaakt, voor de komende dagen. Er werd besloten om toch naar Luxemburg te gaan. Nu reed Han voorop, dit was z'n terrein, met mooie wegen binnendoor, kwamen wij op de camping aan. Emiel was er niet, maar we werden hartelijk ontvangen door Ed en z'n vrouw. We waren nog geen 5 minuten binnen, echt we zaten nog op de motor, of Maggie had ons al gespot, ze hing aan de telefoon, en ze zou s'avonds langs komen. Even de tentjes op zetten, en dan kijken voor het eten, en de vraag was wat eten we vandaag? We zouden gaan BBQ-en. Koosje en Peter hadden zo reisdingetje meegenomen, en Walter had er een bij de buurtjes geregeld. Nu nog even boodschappen halen en we konden aan tafel. Gezellig bij de tentjes, de

andere buurtjes hadden koffie gezet, en kwamen er ook gezellig bij zitten. Donderdag zouden we een rust dag houden, ieder kon doen waar hij zin in had. Ik ben met een groepje Duitsland ingedoken en even wezen shoppen bij Louise. 's Avonds vielen wij weer met onze neus in de boter, Maggie zou vrijdag jarig zijn, maar voor ons was een klein voorproefje op donderdag. Dit was een goede afsluiting van de vakantie, en natuurlijk met de nodige Wimpie's.

Vrijdag was het tijd om de tentjes weer op te breken, en zijn met een mooie route naar huis gegaan. We wilde nog wel blijven, maar we hadden afgesproken om zaterdag de dovenrit mee te rijden. Dus moesten we naar huis.

De Wimpie tour zat er op. Volgend jaar Wimpie tour 2006?

Atie

International Rally in Northampton. Vanwege spaarverlof kon ik het mij veroorloven om een lang weekend weg te gaan op de motor. (als je voor de klas staat kun je geen snipperdagen opnemen.) Mijn vrouw Zora wou ook mee, en dus werd geboekt voor de overtocht via de tunnel. De Virago werd voorzien van zijtassen en nieuwe bandjes en een trekkerstentje kwam er ook nog bij. De vrijwel maagdelijke Roadwolves waren klaar voor de tocht. Via MF werd een leuke camping uitgezocht en als Jan Teunissen niet wat dieper had gezocht waren wij tussen de zigeuners en ratten terecht-gekomen..... Het werd een andere camping waar Jan en Ans en kids ook zouden komen. Terwijl wij in het dorpje Gr. Fort Philippe in het enige restaurant zaten te smullen van de plat-du-jour (lapin....bugse bunny..?---ahhh!...konijn !) ronkten 3 motoren aan ons raam voorbij. JT en familie waren gearriveerd. 's Avonds nog naar de zee gewandeld, maar de 500 m van zee werden door eb wel even verdubeld....Vanwege verschillende overtochtmanieren scheidden de volgende ochtend weer onze wegen, maar we zouden aan de overkant weer worden opgepikt door de hele groep. Zo zaten wij bij een tankstation van Tesco in het zonnetje te wachten. Binnen bij Tesco hadden we nog koffie gedronken en flesjes drinken gekocht in het restaurant. De flesjes dronken we niet leeg, maar wilden we meenemen. Probleem, want hoe kom je nu met die flesjes langs de kassa van de supermarkt. De kassière hoorde het probleem aan en schreef een bonnetje voor de kassa in de supermarkt. En als je naar buiten gaat, gaat het alarm af.... dat waren wij dus. Bleek even later mijn mobiel te zijn die dat veroorzaakte. Na meer dan anderhalf uur wachten klonk eindelijk heel duidelijk geronk achter de bosjes. Zo'n 6 zwaar klappende Yamaha's kwamen de inrit oprijden voorafgegaan door een schitterend figuur met een hoorntjeshelm. Er werd even niet

meer getankt; men keek alleen maar..... Hoorntje stelde zich voor als "spider", zoen-de gelijk Zora en hield al die tijd de zonnebril op en monddoekje voor. Gelukkig herstelde hij die fout en verscheen spiderface. Ook had ik gevoeld dat hij mij even apart beet-greep...aha...een speciale handshake.....We hoefden geen haast te maken, want het was weer tijd voor een sigaret.

Jan nam mij even apart en gaf de gemiddelde snelheid door.....ik keek even bedenkelijk naar mijn afgeladen Viragootje, maar een kusje op de tank doet wonderen. Met de rechterpols 2 cm meer naar beneden gingen we op weg om na een stief kwartiertje alweer te tanken. Alles moest vol, want we zouden in 1 ruk (sorry dames) rond London denderen om de grote verkeersdrukke voor te blijven, want we waren al wat laat...Aangezien de Virago wat door de veren ging wou ik snel wat lucht bijpompen. Helaas....gratis lucht betekent dus in the UK heel vaak een defecte pomp. Daar ging alle lucht UIT de vering. Bikers helpen elkaar graag en altijd, maar hier was geen kruid tegen gewassen. De onverstoorbare bedien-de raadde mij aan de tweede pomp te gebruiken bij de vrachtwagens.... Ook defect. Dus moest Spider een speciale detour maken om een goed werkende pomp te vinden.....Daarna joeg hij de groep rond London over brede motorways en tussen fileauto's door. Bij de Dartfort toltunnel zag

je een giga viaductweg helemaal over het water naar de weg komen, afgeladen met auto's. Pas na zo'n anderhalf uur ging het gas eraf en werd er weer getankt. Toiletten waren vlakbij, maar toch was er iemand die er op de motor naar toe tufte. Echt helemaal één met je motor zijn..... Na de nodige peuken werden de laatste miles naar Northampton afgelegd.

Aangekomen op het rugbyterrein werden we allerhartelijkst ontvangen en bleken al vele Nederlanders te zijn gearriveerd. Rats, snakes en wat al niet begroetten elkaar hartelijk. Tentjes verzeen als paddestoelen uit de grond en het bike park groeide en groeide tot ong. 500 stuks. De meest schitterende modellen en creaties kon je daar tussen ontdekken. Nederlanders herkende je aan vlaggetjes, klompen en VSCN kleding.

In de grote feesttent denderde de eerste van vele groepen hun muziek al over de velden. Diverse standjes (lees de a als een e !) kon je bekijken en daar eventueel je begeerde item kopen. De catering was prima, volgens de Engelse normen "very nutrices" en volgens sommige Nederlandse normen "waar is de fish & chips"? ! De regengoden hadden voor de verandering dit deel van Engeland overgeslagen en het hele weekend zouden we mooi weer hebben. In de bar was er genoeg te drinken en vele malen hoorde je kreten van herkenning en

begroeting door de bar schallen. Als welkomstgeschenk kreeg een ieder een Outriders draagtas met jiffyplank en rallybadge, maar ook etensbonnen voor het hele weekend, wat drinken, een reep chocola en een sticker op je koplamp. Prima verzorgd dus. De nachtrust werd vele malen verstoord door de waak-honden van de autosloop vlak achter het terrein. Elke keer als er een stem of rits klonk, sloegen ze aan. Als je weet dat er liters bier werden gedronken.....(bij de nederlandse afdeling lagen ook lege flessen van ene jameson...)

Op de zaterdag was de ride out gepland. Natuurlijk deden wij mee ! En natuurlijk was ik vergeten mij in te schrijven..... Dus terwijl motoren al aansloegen en het geld geteld werd, gooide ik mijn charmes in de strijd om nog een startbewijs (stickertjes) te krijgen. Vooraf werd mij op de zwarte markt (lees:het groene gras) al stickertjes aangeboden door hulpvaardige medelanders, maar voor de engelsen was het geen probleem. Ik kreeg de stickertjes en moest die op mijn headlight plakken. Door het geronk van de motoren verstond ik "head" en de dames lagen plat achter de tafel van het lachen. Daarna begonnen ze zonder morren opnieuw het geld te tellen en de boekhouding bij te werken. Gaaf volk ! (de Fish & chips man in de straat verderop gaf ook al aan dat de bikers welcome waren. ("Nice people, no problems, a bit noisy")

Met zo'n 176 motoren gingen we op pad uitgezwaaid door rijen achterblijvers. Prachtig gezicht. En een vreselijk gaaf gezicht in het golvende Engelse landschap. De tocht voerde door pittoreske dorpjes en landelijke weggetjes en overal vriendelijke mensen langs de weg. De marshalls scheurden met een groot hart langs de meute om steeds weer weggetjes af te zetten. Een tussenstop werd gemaakt bij een big mansion met een echte landlord, die keurig kleine groepjes rondleidde door zijn huis en geanimeerd kon vertellen. Zijn hele grintperkje

stond vol motoren. (kun je nagaan hoe groot zijn grasvelden waren.... Achter het huiske stond het natuurlijk vol met geurende rozen in de backyard. De terugtocht verliep ook zonder problemen. Het avondeten bestond weer uit doppers en carrots, nu met een pureetje erbij. Iedereen kon vanwege het weer overal zitten of neervallen. Een en al gezelligheid. Zelfs liepen er locals door de meute om mee te kijken en een pint te vatten.

Velen gingen nog even stappen in het winkelcentrum op zoek naar die speciale engelse winkeltjes en producten. Op de

campingsite verscheen nog een oud opaasje op een AJS uit 1929 en een andere freak kwam op een militaire "motor" waar een complete 6 cilinder automotor onder lag. Verder had dat ding 4 stoelen en autobanden. Een bakbeest van 7(?) meter lang. Katie deed een blowjob, dwz zij blies verf op jouw jasje en na een half uur stond er een prachtige tekening op, bijv een southern snake! Je moest je portemonnee goed in bedwang houden daar.... Ondertussen denderden de muziekbandjes maar door. Normaal hield je het niet lang vol bij de tent, maar op de zaterdagavond tegen tien

bleven de bikers maar staan.....Niet alleen voor de verloting, waarbij er een complete motor te winnen was, maar vooral omdat er ander volk op de stage kwam, nl Chris en een grietje. Afwisselend bleken ze het allebei erg warm te hebben en dachten ze dat de zon scheen, want ze smeerden zich helemaal in met zonnemelk. Of nee, dat mochten mensen uit het publiek doen..... Daarna kriebelde het waarschijnlijk, want toen lagen ze op de meest vreemde plekken wrijvend te wentelen op het toneel. Dat hielp niet tegen de jeuk en ene Peter (VSCN lid in actie..) moest helpen met wrijven of werd als krabpaal gebruikt. Jaloerse blikken alom, want die meid was potdorie niet lelijk. (eet waarschijnlijk nooit chips met azijn) En de dames vooraan natuurlijk Chris helpen met zijn jeukprobleem..... Het was een leerzame les, en de bikers klommen op de stoelen en tafels om alles maar goed te kunnen zien. Vooral de modelspoorders kwamen aan hun trekken vanwege de vele blikken tussen de rails die gegend werden.

Tja, na deze verwarmende show was het tijd om het koude bedje op te zoeken, want we moesten er zondags vroeg uit om de trein te halen. Opstaan om 6 uur ! Na het vroege opstaan alles ingepakt en ontbeten en dat in 5 minuten! Hè? 5 minuten ????? Tja, hadden we vergeten om juist het wekkertje op de engelse tijd te zetten. Vroegplassers keken al zo vreemd toen wij al aan het inpakken waren....

Na hartelijk afscheid te hebben genomen van diverse Outriders tuften wij vrolijk de weg op. Gisteren hadden we nog met vrienden doorgenomen dat we de M1 North boven London moesten hebben. Ik passeerde diverse dorpjes en gebieden waar ik al geweest was, en mijmerde over al die herinneringen met de handen losjes op het stuur. We toerden heerlijk relaxed langs Nottingham Forest van mr Hood..... WAT ??? Aan het einde van de afrit kwam de ontgoocheling. Tja, rij je naar het noorden,

dan heet de M1 "north", maar wil je naar het zuiden dan heet diezelfde M1 "south"..... Daar kwam ik pijnlijk achter...65 miles teveel. Dat was een lange weg terug naar.....Northampton! Gelukkig kwam ik niemand tegen van de groep die na ons vertrekken zou. Je schaamt je toch wezenloos! Met een cm meer gas ronkte de Virago richting de rondweg boven London. De engelse winds blowden over het landschap en deed ons scheef hangen. 1 op 12 deed de motor met al die tegenwind, en da's vaak tanken. De ponden vlogen de zak uit. Niet elk benzinestation is langs de snelweg en toen we voor de tolbrug en toltunnel getankt hadden, waren we even de weg kwijt. Hulpvaardige engelsen wezen hulpvaardig de verkeerde weg en de kilometerteller liep maar op. Eindelijk via de giga boogbrug over het water en de laatste ruk naar Folkstone. We arriveerden 10 minuten te laat voor onze trein. Die bleek weer 20 minuten vertraging te hebben waardoor we alsnog meekonden. Geoefend als we waren zetten we de voorband tegen de rand en gear 1 engaged. Een engelse motorrijder die voor het eerst met de biejemdabbeljoee meeging vergat bij het starten voor het uitrijden dat ie nog in z'n 1 stond.....

Dan zie je hem aarzelend de rechterkant van de weg zoeken en volgen. Wij toerden vlot langs Calais op weg naar huis, want we hadden nog 460 km's voor de boeg. Na Calais duurde het lang voor er een benzinepomp kwam. Te lang, want de Virago hield er mee op. Gauw op reserve en een grote pomp opgezocht. 16 pompen en allemaal met card betaling. De automaat spuugde de ANWB Visa uit, alsmede ook de 2 giro-pasjes. Sh.....! Direct een dorpje ingedoken, maar geen pomp. Volgende dorpje...ook geen pomp! Dan nadert in de verte een snel stipje. De franse motorrijder gaat zwaar in de ankers als hij mijn handgebaar ziet. Perfecte noodstop al is hij even zijn versnellingen kwijt! We begripen elkaar met half Engels

en Frans en voor ons uit tuffend brengt hij een al schokkende Virago naar een essencepomp met personeel. Er gaat 11.9 liter in de tank, die 12.5 kan bevatten. Met een "c'est rien" stuift de Honda 4 pitter weer weg. Wij vervolgen onze weg. Zora krijgt steeds meer last van een kies die al het hele weekend opspeelde en de door de harde wind tegen het gezicht drukkende helm helpt ook niet erg mee. De weg door België valt tegen en is lang. Toch maar doorgaan, dan slapen we in ons eigen bedje... En dan bij Breda komt de regen en wordt het echt koud. Het wordt niet meer droog en het tempo gaat eruit en de Virago laat ook lucht vliegen. Elke 80 km moet er lucht in de vering. Het schiet niet meer op. De kou en zere spieren krijgen steeds meer grip op onze lichamen. Pas om 22.30 rijden we het paadje naar de schuur in Almelo op. Bij elkaar geteld gaf de km stand 1069 aan.....! Da's geen ruk meer, da's te veel. Tasjes van de motor, kusje op de tank, dan een warme douche, elektrische deken aan in bed en slapen als een blok. En wat zegt Zora als ze van de tandarts terugkomt...? Je boekt wel voor het weekend in Zeeland hè?

Voor de gezelligheid en om de gemaakte vrienden terug te zien. OK, doen we! En de zwaar verdiende badges gaan op het jackie! Outriders..bedankt voor een geweldig weekend. We zien jullie zeker in september.

Roadwolf Roco

MOTORRAI EN DE MOTORDAGEN VAN UTRECHT VALLEN SAMEN IN 2006

Van donderdag 16 februari tot en met zondag 19 februari 2006 zitten de motorliefhebbers goed (of niet). Zij kunnen dan namelijk kiezen op welke dag ze waar naar toe gaan. De MotorRai, of de Motorbeurs Utrecht, of allebei?

Je vraagt je nu wel af of je hier nu met organisaties te maken hebt die iets met motor rijden hebben of dat er sprake is van een groep organisatoren die elkaar de wind uit de zeilen probeert te nemen en alleen maar op geld uit is. Twee beurzen tegelijk in dit kleine landje is wel een beetje simpel gedacht.

De MotorRai heeft bekend gemaakt dat in 2006 voor het eerst naast nieuwe motoren ook tweedehands motorfietsen te zien zullen zijn.

HIGH CHAPPARAL ROCK FESTIVAL 2005

15 & 16 juli

Het was alweer een poosje geleden dat we in Luxemburg zijn geweest, dus dit rock festival was natuurlijk een aanleiding.

Vrijdagochtend 14 juli vertrokken en met fantastisch weer richting High Chapparral. Onderweg geen files, lekker door gereden en halverwege de middag gearriveerd. Nou, dat had Ed groots aangepakt. Het hele voetbalveld, waar we normaal gesproken kamperen was benut voor dit festival. Er stond een enorme, professionele stage met lichtplafond en voor de stage stond een tent voor de PE (geluidsmensen die de bands qua sound inregelen) en de lichtmensen voor de lichtshow. Rondom het veld stonden diverse partytenten waar je kon zitten en natuurlijk diverse stands waar je drank en eten kon kopen. Alles was rondom afgezet met hekken en er was een securityteam ingehuurd.

Vrijdagavond speelden de volgende bands:
Bacon Fat uit België,
Clanrock uit Luxemburg
Scared Crows uit Nederland
Idiot Proof uit Nederland.

Zaterdag was een Belgische avond met 5 bands, waaronder:
Underflow

Hellsonics
Partycrashers
Los Putas
Koyle.

Nu is muziek iets persoonlijks, dus heb ik niet van alles genoten, maar op zich waren het goeie bands qua sound. Het is maar net waar je van houdt, dus voor ieder wat wils. Clanrock had een goede show. De zanger had een wilde pruik op met duivels-hoorntjes en een bandlid speelde op een doedelzak, wat hun repertoire een extra tintje gaf. De klapper was zaterdagavond met de band Koyle. Een fantastische zanger, wat een volume en voor ons de nodige songs uit onze jeugd. Ja, wij worden een dagje ouder!! Er was die 2 dagen helaas weinig publiek, misschien had dat te maken met de vakantieperiode. Van onze club waren Henny Beentjes en Haagse Hans met zijn vriendin en Rinze en ik (zei de gek) aanwezig. Dus ook weinig opkomst vanuit de club.

Persoonlijk hoop ik dat Ed het volgend jaar weer organiseert, maar het eerder bekend maakt, zodat er meer motormuizen komen, want hij had het echt professioneel aangepakt, en laten we eerlijk wezen, zoiets moet groeien. Petje af voor Ed zijn 1e High

HIGH CHAPPARAL ROCK FESTIVAL 2005 (VERVOLG)

Chapparal Rock Festival. Dit over het Festival.

Zaterdagochtend uiteraard een uitsmijter gegeten en aan het begin van de middag naar Echternach-See gereden en daar een paar uurtjes lekker liggen zonnen en een plons gemaakt in het meer. Na het plonzen een biertje gedronken op een terras in Echternach en lekker op het gemak terug naar Godbrange. 's Avonds bij de Portugees

een hapje gegeten. Nou ja, hapje? Op Rinze zijn bord lag zo'n Flintstone paardenfilet-steak van pak hem beet 5 ons.

's Avonds de diverse bands beluisterd en ons braaf gedragen. Sinds lange tijd weer behoorlijk fris naar Nederland gereden, na uiteraard weer een lekkere uitsmijter. Weer een gezellig weekend om met veel muziek en fantastisch weer.

Kiezel

Het begon allemaal in september 2004 toen ik de bewonderingswaardige leeftijd van 49 plus mocht bereiken,

en daar toen maar een klein feestje voor geregeld heb. De party was zeer (naar mijn bescheiden mening) geslaagd, en ik had buiten wat familie, kennissen en vrienden ook wat van die HogsWolfsRatsSnakes uitgenodigd. En dat was niet tegen dovemansoortjes gezegd want ze kwamen in grote getale. Buiten alle mooie cadeau's die ik mocht ontvangen (waarvoor mijn dank) zaten er 2 bij in de vorm van een waardebon voor een vervolg opleiding motor beheersing. De RMT cursus waarover ik in dit stukje toch even wil schrijven.

In September 2004 gebeld voor een afspraak met de betreffende rijschool en het zou plaatsvinden in maart 2005. Maar helaas werd maart verschoven naar eind mei. Dus 23 mei was het zover. Ik moest aanwezig zijn om 8.45 in Landgraaf bij rijschool Weischman. Wekkertje gezet op zeven uur, beetje op tijd naar bed, want je wilt toch wel fit zijn voor zo'n dag. Met het zitvlees zat het ook goed want zondags nog meegedaan aan de RoadRats tourrit van Muiderberg binnendoor naar de Efteling Yamaha dag. Petje af voor Theo Vos, het was een prima rit, maar ik dwaal afdus terug naar maandag de 23e. Aangekomen bij de rijschool eerst de voorstel procedure aan cursusleider en de twee mede kandidaten en daarna even een lekker bakje leut.

Tijdens het ochtend bakje kregen we wat theorie onderricht en percentages voorgeschateld van de meest voorkomende motorongevallen in Nederland en Duitsland. Die ongevallen hadden voorkomen kunnen worden als je de motor goed had beheerst, goed oplet en weet wat je doet.....vandaar dat wij dus nu aanwezig zijn bij deze cursus om dat allemaal nog eens goed in ons op te nemen. Een theoretisch mooi voorbeeld wat er verteld werd was: Wat doe je als je met pakweg 70

à 80 km per uur een wagen tegemoet komt en je kan niet uitwijken naar links of rechts dus een frontale botsing in niet te vermijden... Het antwoord: (en dat wist ik ook niet) GA recht op staan dan word je bij de botsing over de auto heen geschoten, ook niet leuk, en je zult van alles breken maar de overlevingskans ligt veel hoger dan als je blijft zitten, want dit eindigt dan in 9 van de 10 gevallen met een dodelijke afloop. Mocht je wel kunnen uitwijken en je komt in de berm, laat je motor uitrollen en absoluut niet remmen op het gras want je gaat gegarandeerd onderuit. Na nog enkele nuttige theoretische tips was de koffie op en werd het tijd voor: Begin de dag met een dansje (Chiel Beelen) maar dan met de motor.

We vertrokken met ons vieren richting voetbal stadion Kerkrade alwaar ons een gigantische parkeerplaats ter beschikking stond voor het motor gymnastiek gebeuren. Uitwijk oefeningen met diverse snelheden. Rem oefeningen met alleen voor of alleen achterrem en oefening gedoseerd voor en achterrem, met snelheden van 40-60-80 km per uur. En de beruchte cirkel links/rechts om tussen pionnen met onderlinge afstand van 6 meter, waarvan ik dacht dat lukt mij nooit met mijn schip, daar is de Wildstar veel te zwaar en te log voor.

Maar wonder o wonder, na een paar keer oefenen, motor op de treeplank leggen met gas en koppeling de gang erin houden is het me toch gelukt. Na nog wat slalom oefeningen

wat het tijd voor de lunch. Koffie lekkere broodjes en wat nakletsen over het ochtend gebeuren en de middag-dienst kon beginnen. We kregen alle drie een oorschelp met portofoon aangereikt en vertrokken richting Mergelland route.

Voor de mensen die deze route kennen, weten dat in het gebied Epen Withem Vaals, het gebergte met haarspeld bochten niet onder doet voor de Ardennen of Eiffel en het is er niet zo mooi, dus met het zonnetje aan de hemel een geweldig speelterrein.

Ieder op zijn beurt voorop rijden en toeren, advies en tips tijdens ons bochten spel werd ons door de instructeur via oorschelp ingefluisterd. We zijn een paar keer gestopt op cruciale punten waar de situaties werden uitgelegd en een sigaretje kon worden opgestoken. De mergelland route is zo'n 110 km en de cursus zou eindigen om 16.30 uur, maar doordat het gezellig en leerzaam was

zijn we inclusief de instructeur de tijd helemaal vergeten en was het al gauw 18.00 uur, en toen moesten we nog terug naar Landgraaf alwaar de rijsschool gelegen is. Daar angekommen, koffie, sigaretje, en de dag evalueren. We kwamen alledrie tot de conclusie dat dit een leerzame dag was, en doordat je het op je eigen motor mag en kan doen, je je eigen beestje beter leert kennen en er beter mee weet om te gaan.

Dus om een lang verhaal kort te maken: de RTM cursus is de moeite en geld zeer zeker waard.

Een opfriscursus waar je veel van opsteekt, dus ik kan het iedereen aanraden.

Het idee van mijn motor brothers en sisters om dit als cadeau te geven was dus perfect. Ik heb er giga van genoten en geleerd. Jongens en Meisjes BEDANKT !!!!!!!

Piet Southern Snakes

ONZE EERSTE KENNISMAKING

Op zondag 26 juni was het dan zo ver, onze eerste kennismaking met de club.

We hadden ons ingeschreven voor de vroege vogelrit, die van start ging vanuit Eck en Wiel. We bleven niet op de camping slapen dus we moesten vroeg uit de veren, om vooral niet te laat te komen. Met mijn vrouw Carla, als duopassagier en mijn zoon Jimmy, als introductie, vertrokken we vanuit Maarn, waar wij op een camping staan.

Aangekomen bij het pontje in Amerongen, bleek deze nog niet te varen. Hier stond nog een motorrijder, die uit Elst kwam, te wachten. Om niet te laat te komen besloten we maar om te rijden via Rhenen.

Op de camping werden we heel vriendelijk ontvangen en aan al de clubleden, die aanwezig waren, voorgesteld.

Een paar weken voor deze rit viel het clubblad van juni op de mat, waar een mooi verhaal in stond over, rijden in groepsverband, "baksteensgewijs". Daar ik nog nooit in een groep had gereden kwam dit nu mooi van pas. We hebben zeer genoten van de tourtocht en van het ontbijt, op een mooie locatie. Hartelijk dank hiervoor, jullie zullen ons 'zeker' nog meer zien! Met vriendelijke groet,

Peter de Jong.

Zondag 31 juli, mijn eerste rit naar Denemarken. 's Morgens om half 9 op weg in zo'n gestage regen die de hele dag zou kunnen aanhouden. In Amersfoort natuurlijk, vast niet de hele weg naar Denemarken. En inderdaad, bij Hengelo de grens over en in Duitsland is het droog. Zelfs de zonnebril nog opgezet, het leven is toch mooi. Maar voor mij wordt de weg steeds natter, en de lucht donkerder. Dus op de eerstvolgende parkeerplaats gestopt om het regenpak maar weer aan te trekken. Echt koud is het niet, eigenlijk is de temperatuur heerlijk, en terwijl ik het regenpak sta aan te sjoeren, breekt de zon weer door. Mmmm, wat doe ik nu? Nou ja, ik het pak al aan, laat maar, ik wil verder.

Nog geen 10 minuten later word ik overvallen door een plensbui. Onder het viaduct staan andere motorrijders op hun beurt hun regenpak aan te sjoeren. Ha, die zijn wel al nat, en ik niet! Dat was toch wel prettig, om droog je pak aan te doen. Dan blijf je tenminste redelijk droog!

Bij Bremen is de snelweg afgezet en mag ik een prachtige omweg maken door het Duitse land. Heerlijk, met die regen. En druk dat het is! Gelukkig kun je met de motor makkelijk inhalen, wat een rij auto's! Het is een lange file, van voordat we de snelweg af moeten, totdat we de snelweg weer op kunnen.

Regen, regen, en nog meer regen, afgewisseld door een hoosbui. Ook bij Hamburg is de snelweg dicht, en krijg ik weer eerst file en dan een omleiding. Een herhaling van Bremen. Dan naar Lübeck, in de regen. Van Lübeck gaat het naar Puttgarden en daar is het droog! Ja, op de boot naar Rødby, want buiten regent het gewoon. Ik stuur Ronnie een SMS dat ik om ongeveer 8 uur in Karlslunde zal zijn.

Op de boot ontmoet ik een Zweed die 5 weken door Europa heeft getoerd. Zijn off road ziet er ook lekker gebruikt uit, het nummerbord is niet te lezen van de modder die erop zit! Hij rijdt via Helsingør, in het noorden van Sjaelland, naar Zweden, dus we kunnen samen oprijden. Als zijn motor ten minste wil starten.... Na wat gekuch en geproest slaat-ie gelukkig aan en kunnen we van de boot af. De Zweed kent de weg en weet waar we kunnen inhalen dus de rit in Sjaelland schiet lekker op. De brug is natuurlijk prachtig, aan beide kanten kilometers water, nog meer water maar dan nu onder me, waar het hoort. Ondertussen regent het nog steeds.

Net voor ik Karlslunde bereik, wordt het eindelijk droog en breekt een klein zonnetje door. Eerst maar tanken, en net als ik naar de parkeerplaats aan de achterkant wil rijden, spreekt een Duitser mij aan. Of ik ook zin heb in koffie? Ik leg uit dat ik wordt opgewacht, en bedank voor de uitnodiging. Dat is nou één van die leuke dingen van reizen op de motor, je ontmoet zoveel leuke mensen, en motorrijders spreken elkaar aan.

Ronnie is met de auto? In Kopenhagen blijkt het de hele dag mooi weer geweest te zijn, totdat hij zou vertrekken om mij op te halen van Karlslunde. Toen begon het te stortregenen, en aangezien hij geen regenpak heeft, brengt de vierwieler uitkomst. Het laatste stukje van mijn rit blijft het echter droog. De motor kan in de garage, en ik kan onder een hete douche. Heerlijk, hoor.

Dan volgen een paar heerlijke dagen, lekker samen Kopenhagen in, Ronnie weet veel over de stad en vertelt honderuit. Natuurlijk prachtige ritten door het Sjaellandse land, Denemarken is mooi... Woensdag is clubdag, waar hard wordt gewerkt om alles gereed te maken voor de rally van dat week-einde. Ik maar kennis met Jan Janell, en de

andere clubleden. Met vereende krachten worden tenten opgebouwd, vlaggen opgehangen, tafels en stoelen geschilderd, lampen opgehangen. In de keuken wordt ook gewerkt, en 's avonds zitten we met ons allen heerlijk te eten. Er wordt gezegd dat YCC niet staat voor Yamaha Custom Club, maar Yamaha Catering Club. Het was in ieder geval heerlijk!

Ook donderdag en vrijdag zijn we op de club, een handje helpen en een stukje toeren, en meer lekker eten. Vrijdag begint het vol te lopen, meer en meer verregende mensen komen aan, pakken een biertje en zetten hun tentje op.

's Avonds wordt de band naar het clubgebouw verhuisd, buiten regent het te hard. Het is een succes, zoals gewoonlijk (wat klinkt dat decadent) houden we een geweldig feest, waar je oude vrienden terugziet en nieuwe mensen leert kennen. Nog zo'n genoeg van het motorrijden. Om 6 uur 's ochtends gaan we eindelijk naar boven, dus van de zaterdag krijg ik niet veel mee. Als ik om 4 uur 's middags eindelijk mijn bed uit kom, heb ik de rit en de lootjesverkoop gemist. Helaas.

Zaterdagavond is het veel rustiger. De meeste Zweden gaan vroeg naar bed, dus we houden een kleiner feest met een club Engelsen, Nederlanders, en natuurlijk Denen.

Die avond maak ik het niet zo laat, om 3 uur houd ik het voor gezien. Want zondag moet ik weer naar huis. Dan is het feest weer voorbij. En zo gezegd, zo gedaan. Om half 11 rijd ik zondag bij het clubhuis weg. Natuurlijk regent het, en bovendien waait het hard. Bij de boot aangekomen brandt mijn benzinelampje, dus ik moet eerst tanken voor ik de boot op rijd. In Duitsland is geen pomp bij de boot, en de eerstvolgende haal ik vast niet. Dan heeft de motor veel meer verbruikt dan normaal bij 130 km/u. De rest van de weg maar iets rustiger aan doen met die harde tegenwind.

In Duitsland is het gelukkig droog, maar het is veel kouder dan op de heenweg. En zo rijd ik ook terug nog veel in mijn regenpak, dit keer om de koude wind buiten te houden. Alleen als ik bij Hengelo weer de grens over ga, word ik nog getrakteerd op een enorme bui, ik zie geen hand voor ogen en ZOAB kennen ze hier ook niet. Al met al kom ik goed thuis, na een heerlijk weekje Denemarken. Dat doe ik nog een keer!

Marieke

TECHNIEK: MOTOROLIE VERVERSEN

Het is overbodig om te zeggen dat je altijd je motor goed moet onderhouden.

Eén van die zaken die je goed in de gaten moet houden is de olie. En dat wordt nog al eens vergeten. Niet iedereen gaat op gezette tijden naar zijn dealer voor een onderhoudsbeurt. Dat komt wel. En toch is het erg belangrijk.

Waarvoor dient de olie eigenlijk?

De motorolie zorgt ervoor dat bewegende delen minder snel slijten. Verder zorgt deze vloeistof ervoor dat de pakkingen vocht dicht blijven en er minder roestvorming in het motorblok is. Overal zit een dun filmpje olie over. De verbranding van de brandstof vervuult namelijk de motor. De afval resten

worden opgevangen door het oliefilter. Na verloop van tijd kan het filter minder gaan functioneren door deze vuilresten. Daarom is het ook zaak dat het oliefilter regelmatig vervangen wordt. Dat kun je natuurlijk het beste doen wanneer je toch al bezig bent met olie verversen.

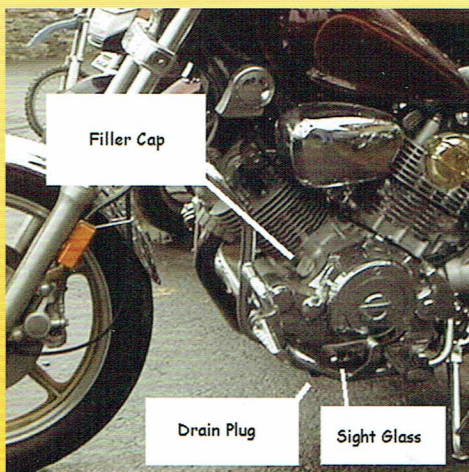
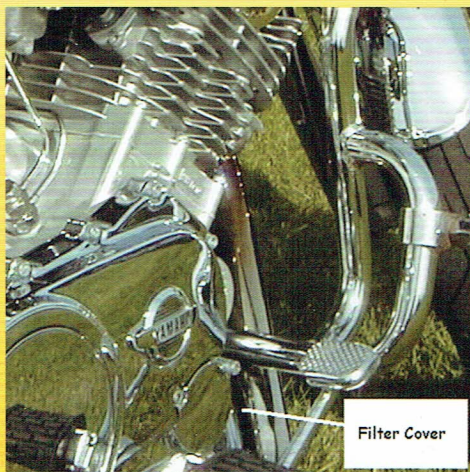
Wanneer moet de olie vervast worden?

Je kunt aan de kleur zien of de olie heel lang geleden vervast is of dat het nog niet zo lang geleden is gebeurt. Is de motorolie helder van kleur, dan is vervast nog niet nodig. Zodra de motorolie diepzwart is en je er haast niet doorheen kunt kijken, dan wordt het tijd om actie te ondernemen. Heb je een nieuwe motor dan is het zaak dat de eerste vervast bij 1000 kilometer plaats vindt. Bij deze eerste beurt moet ook het oliefilter vernieuwd worden.

De volgende olie verwisseling is bij de Virago's en Stars volgens het instructieboekje zo rond de 6000 tot 7000 km. De praktijk heeft uitgewezen dat deze interval verlengt kan worden naar 10000 kilometer. In het instructieboekje van de Wilstar van 2002 staat de interval voor olie vervast al op 10000 kilometer. Het oliefilter moet elke 20000 kilometer zeker verwisseld worden.

Hoe ververs ik de olie van de motor?

Rijd eerst een klein stukje met de motor, zodat hij warm wordt. De olie is dan dunner en de vuildeeltjes vermengen zich met de vloeistof, waardoor die bij het aftappen verwijderd worden. Draai de aftapplug los en laat de olie eruit stromen. Zorg er wel voor dat de motor rechtop staat en niet op zijn jiffy tenzij de aftap plug aan de laagste zijde zit. Vang de olie op in een aparte bak. Haal nu de deksel van het oliefilter los en vervang het filter. Niet alle motoren hebben een verstopt filter. Bij de Wildstar zie je het zitten aan de voorzijde. De Dragstars hebben het probleem dat voor de filter verwisseling de uitlaat verwijderd moet worden. Het instructie boekje verwijst voor een filter verwisseling dan ook naar de dealer. Giet vervolgens de nieuwe olie in het blok. In het instructieboekje staat de hoeveelheid. Zowel met filter verwisseling als zonder. Start nu de motor en laat deze een paar minuten stationair lopen, zodat de olie door het motorblok stroomt. Zet de motor uit en controleer na enkele minuten het oliepeil. Dit moet zich tussen de merkstrepen voor minimum- en maximumniveau staan.

KORTINGEN VOOR CLUBLEDEN

Bij de onderstaande motorzaken kunnen leden van de **Virago Star Club Nederland** rekenen op kortingen op accessoires, onderdelen en/of kleding verkoop. Afgesproken is dat je op vertoon van je clubpas 10% korting krijgt tenzij anders vermeld. Verdien je toch snel je lidmaatschap terug.

NAAM	PLAATS	ARTIKEL	VOORWAARDEN
Motorcentrum Almelo	Almelo	O-A-K	Onderdelen 5%
Olijve Motoren	Assen	O-A-K	10 tot 15%
MotoPort Uithoorn	Uithoorn	O-A-K	
MotoPort Den Haag	's-Gravenhage	O-A-K	
MotoPort Westerhoven	Westerhoven	A-K	
Safe Motors	Veenendaal	O-A	
MotorTrend	Heerenveen	O-A-K	
Bleeker Motoren	Hoorn	O-A-K	Onderdelen alleen losse verkoop. (dus niet voor montage.)
Termaat Motoren	Nijmegen	A-K	10 tot 15% maar niet op aanbiedingen.
Roadrunner Motoren	Velp	O-A-K	
Boeve Motoren	Garderen	O-A-K	Behalve op banden
Van Aalzum Motoren	Sneek	O-A-K	
Nolen Motors	Strijen	O-A-K	
Jan Keessen Motors	Woubrugge	O-A-K	
Motorhuis Eindhoven	Eindhoven	A-K	
Sander Düren Lederen Motorkleding Tapirstraat 67, 1338 JM Almere , 036-5499774			Voor al je leer op maat, "GROOTSTE tot kleinste maten"
Kobra Motorgarage	Arnhem	A-K	
Buddy Fashion Veenderveld 22, 2371 TV Roelofarendsveen, 071-5680430			Motorsaddlespecialist en Accessoires shop. o.a. Corbin Products
Gebben Motoren	Rogat	O-A-K	
Brouwer Motoren	Nijkerk	O-A-K	

O = onderdelen A = accessoires K = kleding

Op onze site www.viragostarclub.nl kun je via de korting pagina op de Internet site van de meeste bedrijven komen.

ORGANISATIESTRUCTUUR

BESTUUR

Voorzitter Rinze Zijlsta, e-mail: voorzitter@viragostarclub.nl
Penningmeester Rob Hoogendoorn, e-mail: penningmeester@viragostarclub.nl
Secretaris Marieke Stammeijer, e-mail: secretaris@viragostarclub.nl

Bestuurleden Theo Vos / Jan Teunissen / Ton Trommelen / Ferry Evers

Ledenadministratie Herman Obbink, e-mail: ledenadministratie@viragostarclub.nl

Beurscommissie en clubartikelen Mieke de Lang, e-mail: beurscommissie@viragostarclub.nl

Evenementencomm. Rob Blokker, e-mail: evenementen@viragostarclub.nl

REGIOVERTEGENWOORDIGERS

Regio 1/2 Groningen/Friesland/Drente: Henk Dekker, e-mail: hindrikdekker@home.nl
Regio 3 Overijssel/Gelderland/Flevoland: Jan Teunissen, Tel. 0573-461202
e-mail: gjteunissen@hetnet.nl
Regio 4 N-Holland/Utrecht: Theo Vos, Tel. 0294-419984
e-mail: roadrats@chello.nl
Regio 5 Z-Holland/Zeeland: Ton Trommelen, Tel. 0174-283283
e-mail: tromt@xs4all.nl
Regio 6 Brabant/Limburg: Ferry Evers, Tel. 0413-292684
e-mail: hnegrijn@iae.nl

Alle regiovertegenwoordigers en bestuursleden zijn ook bereikbaar via:
Postbus 36, 2300 AA Leiden of info@viragostarclub.nl

COLOFON

Het VSCN Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactie: Rob (tevens site master) en Daniëlle Blokker

Redactieadres: Redactie VSCN, Postbus 36, 2300 AA Leiden

Email: info@viragostarclub.nl of viragostarclub@gmail.com
Dit laatste adres voor grotere bestanden zoals bv. foto's

Internet: <http://www.viragostarclub.nl>

Vormgeving: de Studio, Breda, e-mail: destudio@tiscali.nl

Contributie: per jaar op bank rekeningnummer 15.66.06.704 t.n.v. VSCN te Veenendaal.
Gewone leden: € 30,-. Gezin/partnerleden of begunstiger: € 20,-

Het lidmaatschap loopt van 1 januari t/m 31 december. Opzeggingen dienen vóór 1 december binnen te zijn bij de ledenadministratie. Dit kan per brief naar Postbus 36, 2300 AA Leiden, ter attentie van de ledenadministratie of via een e-mail naar ledenadministratie@viragostarclub.nl met vermelding van het lidmaatschapsnummer. Voor nieuwe leden, wiens contributie is bijgeschreven na 1 oktober, geldt de contributie voor het daaropvolgende kalenderjaar.

